

Arrest

nr. 55 223 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger van Bakongo origine te zijn afkomstig van Uige. U verhuisde op vierjarige leeftijd naar Luanda en u woonde uw hele leven in de wijk Kinaxixi. Op 1 februari 2007 overleed uw moeder en u ging naar de wijk Azul. U woonde er bij uw tante (I.P.). U hielp uw tante in haar magazijn. Ze verkocht voedingswaren in Roque Santeiro. Vanaf 2008 werd u verantwoordelijk voor het magazijn. U nam de goederen in ontvangst en u opende en sloot het magazijn. Op 20 maart 2010 ging uw tante voor zaken naar Benguela. Ze meldde u dat er goederen zouden worden geleverd door (E.J.P.), een leverancier afkomstig uit Cabinda. Uw tante had u in 2009 verteld dat (E.) bij de Cabindese afscheidsbeweging Flec was, maar dat u zich geen zorgen hoefde te maken. Op 8 april 2010 nam u 12 dozen in ontvangst. Die goederen zouden geleverd moeten worden

aan (A.A.D.). U sloot het magazijn af en de volgende dag ging u met de chauffeur de dozen leveren bij (A.) in de wijk Golf. U klopte aan, maar er werd niet opengemaakt. U keerde terug naar de wagen en vier agenten kwamen toe. Ze vroegen uw identificatie en u legde uw documenten voor. Ze vroegen wat de inhoud van de dozen was. U legde de agenten uit dat u de inhoud niet kende en dat u enkel een bestelling bij een klant moest brengen. Ze openden de dozen en er werden wapens, medicatie en zeep gevonden. U en de chauffeur werden meteen aangehouden en naar DNIC (Direccao Nacional de Investigacao Criminal) gebracht. U werd gevraagd de waarheid te vertellen, maar u zei dat u van niets wist. De volgende dag werd de chauffeur vrijgelaten. Op 12 april 2010 werd u geroepen en uit uw cel gehaald. Een kennis van uw tante, (C.), een Portugees, kwam en bracht u naar een hoeve in Viana. U bleef er ongeveer een maand en (C.) regelde uw documenten. Tijdens uw verblijf in Viana (C.) verlaten op 9 mei 2010 en op 11 mei 2010 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met de Angolese autoriteiten, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u slechts vage verklaringen aflegt over uw tante en haar leverancier (E.). U verklaart dat u verantwoordelijk was voor het magazijn van uw tante. Uw tante vertrok op 20 maart 2010 op zakenreis naar Benguela. Het is merkwaardig dat u niet blijkt te weten waar precies ze naartoe ging, noch bij wie ze verbleef (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat uw tante niet meldde hoelang ze zou wegblijven (zie gehoor CGVS, p.6). U blijkt niet te weten waar Benguela is gelegen (zie gehoor CGVS, p.7). U antwoordde dat ze voor zaken ging, maar u blijkt verder niet op de hoogte te zijn voor welke zaken. Het is weinig geloofwaardig dat u niet meer informatie zou hebben over de zakenreis van uw tante. U verklaart dat (E.) een man uit Cabinda is en hij behoort tot het Flec (zie gehoor CGVS, p.5). U beweert niet te weten wat (E.) voor het Flec deed (zie gehoor CGVS, p.7). Wanneer gevraagd wordt waarvoor Flec staat, antwoordt u dat het een organisatie van de provincie Cabinda is (zie gehoor CGVS, p.6). Gevraagd waarvoor het letterwoord Flec staat, stelt u het niet precies te weten en vermeldt u Frente de Libertacao Cabinda. U verklaart dat het een organisatie is die Cabinda van Angola wil scheiden, maar u bent niet in staat om Cabinda juist te situeren (zie gehoor CGVS, p.7). U beweert dat Cabinda aan de grens met Uige is gelegen (zie gehoor CGVS, p.7), wat niet overeenstemt met de realiteit (zie informatie administratieve dossier). Wanneer u wordt gevraagd waarom Flec zich wil afscheiden van Angola, antwoordt u dit niet te weten. U stelt dat het met politiek te maken heeft en dat ze heel gevaarlijk zijn, verwijzende naar de aanslag op de Togolese voetbalploeg. U stelt dat zij de aanslag hebben opgeëist, maar hun leider is u onbekend (zie gehoor CGVS, p.7). Het is merkwaardig dat u zich geen vragen stelde over Flec, wanneer u vernam dat de leverancier behoorde tot deze beweging en u meent dat Flec heel gevaarlijk is. U hebt zich ook blijkbaar achteraf niet geïnformeerd hoewel u nadat u de cel verliet nog ongeveer een maand in Angola verbleef. Dit gebrek aan interesse voor de u ten laste gelegde feiten tast de ernst van uw vrees aan.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U stelt dat u de dozen diende te leveren bij (A.), hoewel hij de goederen meestal kwam ophalen. U blijkt niet te weten om welke reden u de dozen deze keer diende te leveren (zie gehoor CGVS, p.7). Het is daarbij merkwaardig dat u geen afspraak maakte voor de levering. U tekende de facturen van de levering voor ontvangst, maar het is bevreemdend dat er geen inhoud op de facturen vermeld stond (zie gehoor CGVS, p.7). Bovendien is het op z'n minst merkwaardig dat u zelf aan de Angolese autoriteiten meldde dat de dozen afkomstig waren van (E.) en dat hij bij het Flec was (zie gehoor CGVS, p.9). Hoewel u eerder verklaarde dat het Flec gevaarlijk is, blijkt u niet in te zien waarom dit antwoord een risico vormde. Wanneer u door de ondervrager hierop wordt gewezen, heeft u deze vraag niet begrepen en antwoordt u bij herhaling van de vraag dat iedereen in Angola weet dat Flec een organisatie van terroristen is.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u geen nieuws blijkt te hebben uit Angola. U verklaart niet te weten wat er met het magazijn is gebeurd (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt niet te weten wat er met uw tante is gebeurd (zie gehoor CGVS, p.10). Het is ongeloofwaardig dat u niet trachtte te achterhalen in welke situatie uw tante verkeerde. U verklaart dat u denkt dat ze het wel stelt, want anders had Mr (C.) u wel iets gezegd (zie gehoor CGVS, p.10). Er mag van u verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw problemen en die van uw omgeving geëvolueerd zijn. Het feit dat u naliel dit te doen tast de ernst van uw vrees bijkomend aan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De identiteitskaart (n°00029802UE033 afgegeven op 23.12.2008 en geldig tot 23.12.2013) en de kieskaart bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, alsook van de artikelen 48/3 en 69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.1.2.1. Artikel 69 van de vreemdelingenwet werd opgeheven zodat een schending van dit artikel niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.1.2.2. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten. Verzoeker bleef immers uiterst vaag over de zakenreis van zijn tante, haar leverancier E., die lid was van Flec, alsook aangaande de organisatie Flec in het algemeen. Waar verzoeker thans zijn onwetendheid tracht te vergoelijken door te stellen dat hij zelf nooit actief was voor de organisatie, louter deed wat zijn tante hem opdroeg en niet geïnteresseerd is in politiek, dient te worden opgemerkt dat het geenszins onredelijk is van verzoeker te verwachten dat hij duidelijke verklaringen aflegt over de directe oorzaak van zijn voorgehouden problemen.

De commissaris-generaal acht het terecht weinig aannemelijk dat verzoeker, hoewel hij op de hoogte was van het Flec-lidmaatschap van E. en het risico dat daaraan verbonden was, zich hierover geen verdere vragen stelde. Minstens kan worden verwacht dat verzoeker, indien hij werkelijk gearresteerd en vastgehouden werd omwille van de samenwerking met E., zich naderhand uitgebreid zou informeren over dit voorval, de persoon van E. en Flec, te meer daar hij verklaart na zijn vasthouding nog een maand in Angola te hebben verbleven. Dit gebrek aan interesse ondermijnt de ernst van verzoekers vermeende vluchtelingenrechtelijke vrees en blijkt tevens uit het feit dat verzoeker nagelaten heeft na zijn vlucht uit Angola enige poging te ondernemen om contact op te nemen met zijn thuisbasis aangaande de evolutie van de situatie en het lot van zijn tante. Dat hij recent, na het ontvangen van de bestreden beslissing, wel contact had met zijn vader, die hem zou hebben meegedeeld dat zijn tante verhuisd is en er geen nieuws meer is, doet geenszins afbreuk aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers afzijdige houding voorafgaand aan en in de periode na zijn vlucht.

Het verzoekschrift gaat niet in op de opmerkingen van de commissaris-generaal omtrent de merkwaardige verklaringen die verzoeker aflegde over de concrete vervolgingsfeiten, met name de levering aan A. Deze vaststellingen in de bestreden beslissing zijn terecht en vinden steun in het administratief dossier, zodat zij door de Raad worden overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat verzoeker er niet in slaagt een vluchtelingenrechtelijke vrees aannemelijk te maken.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 48/4, a of b" van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.2. De omstandigheid dat de motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend is met deze omtrent de vluchtelingenstatus, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Ook voor de subsidiaire beschermingsstatus ligt de bewijslast in beginsel bij verzoeker zelf.

Verzoeker beroept zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet op dezelfde problemen als deze die de grondslag vormen van zijn asielaanvraag. Omwille van de ongelooftwaardigheid van dit relaas dient vastgesteld te worden dat hij ook niet

aannemelijk maakt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.
Het tweede middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER